LLEI 4/2016, DE 6 D'ABRIL, DE MESURES DE CAPACITACIÓ LINGÜÍSTICA PER A LA RECUPERACIÓ DE L'ÚS DEL CATALÀ EN L'ÀMBIT DE LA FUNCIÓ PÚBLICA[1]

(BOIB núm. 46, de 12 d'abril de 2016;
correcció d'errades BOIB núm. 47, de 14 d'abril de 2016)

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

Recuperar el català com a llengua pròpia de les Illes Balears, dotar-lo d'oficialitat real juntament amb el castellà i posar en marxa mesures d'impuls i d'afavoriment del seu ús en la vida institucional, social i econòmica, han estat orientacions de política legislativa que, en la mesura en què això concitava un alt grau de consens entre els agents polítics i socials, han caracteritzat la vida de la autonomia balear des dels seus orígens, gràcies principalment a l'Estatut d'Autonomia aprovat l'any 1983.

Amb ritmes i intensitats diferents, des de la Llei 3/1986, de 29 d'abril, de normalització lingüística, aprovada per unanimitat, l'ordenació de l'ús de les llengües oficials ha permès en tots aquests anys la introducció progressiva del català com a llengua d'ús quotidià en àmbits oficials i administratius, educatius, socials, audiovisuals i altres, si bé amb un grau desigual de consolidació, i sense arribar en molts casos a la desitjable normalitat d'ús atesa la seva condició de llengua pròpia i oficial.

Aquesta trajectòria va tenir un punt d'inflexió en la legislatura 2011-2015, especialment amb la Llei 9/2012, de 19 de juliol, amb la qual s'adoptaren importants mesures de revisió del procés normalitzador al marge de qualsevol diagnòstic seriós sobre la realitat sociolingüística balear. Així, sense ponderar de manera adient els efectes de les reformes preteses, es replantejaren les bases estatutàries i legals de la normalització lingüística, els coneixements de català es deixaren de considerar com un requisit vinculat als principis de mèrit i capacitat en la funció pública i s'establiren regles d'ús lingüístic en el funcionament de l'Administració que no facilitaven l'ús habitual, oral i escrit, de la llengua catalana en aquest àmbit.

En el moment present es pot copsar un sentiment majoritari en la societat balear favorable a reconstruir el consens que, en matèria de llengua, existia fins a l'inici de la legislatura passada i, per tant, procliu a recuperar, en la legislació sobre l'ús de les

[1] Aquesta Llei s'ha vist afectada pel Decret llei 5/2023, de 28 d'agost, de mesures urgents en l'àmbit educatiu i en el sanitari (BOIB ext. núm. 120, de 29 d'agost de 2023), d'acord amb el qual, segons disposa la seva disposició derogatòria única queden **derogats** els articles i disposicions de la Llei 4/2016, de 6 d'abril, que s'oposin, contradiguin o resultin incompatibles amb el que disposa aquest Decret llei. També s'ha vist afectada per la Llei 7/2024, d'11 de desembre, de mesures urgents de simplificació i racionalització administratives de les administracions públiques de les Illes Balears (BOIB ext. núm. 162, de 13 de desembre de 2024), la disposició derogatòria única de la qual l'ha **derogat** «en tot allò que s'oposi, contradigui o resulti incompatible amb el contingut de la present llei». Posteriorment, també s'ha vist afectada pel Decret llei 5/2025, de 16 de maig, de mesures extraordinàries i urgents en matèria de capitalitat de Palma i Eivissa, de Menorca Reserva de Biosfera i de transport interinsular de residus de Formentera a Eivissa (BOIB núm. 62, de 17 de maig de 2025), i per la Llei 2/2025, de 18 de juny, de mesures urgents per a la protecció de les persones i el medi natural a l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears pel que fa a determinades explotacions ramaderes intensives d'aus de corral (BOIB núm. 79, de 21 de juny de 2025).

llengües oficials, aquells elements necessaris per retornar al català un estatus més coherent amb els mandats de protecció i foment determinats per l'Estatut d'Autonomia. És per això que el Parlament considera indispensable assumir novament, i sense dilació, els plantejaments normatius que, en matèria de capacitació lingüística dels empleats públics, venien essent generalment acceptats, la constitucionalitat dels quals es considerava fora de tot dubte. Amb això no es contradiu la Sentència del Tribunal Constitucional 165/2013, de 26 de setembre, en què per majoria es va declarar la constitucionalitat de la Llei 9/2012, doncs en aquest pronunciament no hi ha obstacle perquè el legislador pugui acollir altres opcions polítiques igualment ajustades al bloc de la constitucionalitat.

II

El present text legislatiu s'ha elaborat amb voluntat de concordança plena amb el marc constitucional i estatutari i la Carta Europea de les Llengües Regionals i Minoritàries, ratificada per l'Estat espanyol l'any 2001, tenint presents les principals línies jurisprudencials i doctrinals en matèria de llengües oficials. El Parlament s'ha proposat, per tant, no només dotar de vigència determinacions normatives anteriors a 2012, sinó també assegurar-se que, d'acord amb la més recent jurisprudència del Tribunal Constitucional, el tractament de l'ús lingüístic s'efectua amb el màxim rigor, amb la incorporació de mesures de correcció de la situació actual de desequilibri, la garantia dels drets lingüístics de tots i l'adopció d'aquelles mesures de diferenciació lingüística que clarament estan justificades per la necessitat d'acomplir els principis i els objectius establerts en l'Estatut d'Autonomia. En aquest sentit, es pot afirmar que la llei s'ajusta a l'article 3 de la Constitució i als articles 4, 14.3 i 35 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, sense oblidar la doctrina del Tribunal Constitucional que dimana, fonamentalment, de les Sentències 82/1986, de 26 de juny; 46/1991, de 28 de febrer (F.J. 3); 31/2010, de 28 de juny (F.J. 14); i 165/2013, de 26 de setembre (F.J. 5 i 11).

En aquest context, és lícit que, en atenció als imperatius de protecció i foment de la llengua catalana que dimanen dels articles 3.3 de la Constitució i 4.3 de l'Estatut balear, com també en garantia de l'efectivitat dels drets lingüístics en el marc d'una administració pública eficaç (article 103.1 de la Constitució), el tractament normatiu de les llengües oficials contengui mesures correctores, de protecció i de foment que tendeixin a evitar que la llengua catalana se situï en una posició secundària respecte de la llengua castellana pel que fa als usos oficials.

Per això, en el present text legal s'ha optat per solucions ja conegudes que poden contribuir decisivament, pel seu efecte multiplicador, a recuperar, consolidar i fomentar l'ús normal del català en el funcionament dels serveis públics. Els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears exigeixen, en les seves relacions amb les administracions, que els empleats públics disposin de la capacitació adient en les llengües oficials de la comunitat autònoma i que, per tant, puguin atendre les seves demandes eficaçment també en la llengua pròpia de les Illes Balears. Tot això és compatible amb la preservació del castellà com a llengua oficial de l'Estat i d'ús normal en l'àmbit de dites administracions, que tots tenen el dret d'usar i el deure de conèixer d'acord amb l'article 3 del text constitucional.

La fonamentació de l'operació normativa que es duu a terme és encara més evident si es té en compte que els estudis més solvents conclouen que, tot i la importància de

les accions de regulació, d'ensenyament i de foment de l'ús del català dutes a terme en els darrers anys, aquest encara no ha assolit els estàndards de normalitat lingüísticament desitjables, si més no en el sentit d'aconseguir, en paraules del legislador estatutari, «la igualtat plena de les dues llengües quant als drets dels ciutadans de les Illes Balears» (article 4.3 de l'Estatut). És notori que les dades disponibles posen de relleu que la igualtat real i efectiva es troba encara lluny d'aconseguir-se i que, si s'eliminen, s'afebleixen o s'alenteixen les mesures d'impuls a la llengua pròpia, es propiciaran en molts sectors situacions de diglòssia i de retrocés evident de l'ús del català. La majoria parlamentària que impulsa el present text legislatiu considera que només amb accions adreçades directament a millorar l'estatus de la llengua que es troba en una situació de minorització és possible assegurar l'equilibri desitjable entre llengües oficials i preservar de manera efectiva l'exercici dels drets de tots.

III

Aquesta llei conté mesures de capacitació lingüística adreçades a recuperar i fomentar l'ús del català en l'àmbit de la funció pública, és a dir, accions normatives que persegueixen fer realitat el mandat dels articles 4.3 i 14.3 de l'Estatut d'Autonomia. Aquestes mesures permetran assegurar l'ús normal del català per part dels poders públics autonòmics i dels empleats públics des de l'enteniment que no només es tracta d'una opció admissible constitucionalment, sinó a més d'una orientació que en certa mesura ve imposada pel legislador estatutari com a resposta a una realitat sociolingüística que exigeix la implicació decidida dels poders públics en el denominat procés de normalització del català en tots els àmbits i, de manera especial, en el de les institucions i administracions de les Illes Balears.

En el sentit exposat, el present text legal inclou determinacions que, tot vinculant la possessió de coneixements de les llengües oficials als principis de mèrit i capacitat en l'àmbit de la funció pública, permeten assegurar el bon funcionament de les administracions que tenen el català com a llengua pròpia, com també l'efectivitat dels drets dels ciutadans i les ciutadanes a ser atesos en la llengua oficial de la seva preferència, d'acord amb les exigències de l'article 14.3 de l'Estatut balear. L'exigència general de requisits de capacitació en la llengua pròpia per a l'accés a la funció pública, com també per a la promoció en el si de les administracions públiques, es considera una mesura inobjectable des del punt de vista constitucional (STC 46/1991, de 28 de febrer). Cal tenir en compte, a més, que només l'exigència general de coneixements de català, variable en funció de les característiques dels diversos llocs de treball, permet assolir amb plenitud les finalitats exposades, ja que una exigència limitada, per exemple, als llocs d'atenció directa al públic, a l'assessorament lingüístic i als serveis educatius, seria palesament insuficient.

Per altra banda, és actualment raonable exigir que, en els procediments administratius que es tramiten completament en català, tot el personal que hi hagi d'intervenir ha de comptar amb els coneixements adients d'aquesta llengua.

Finalment, s'inclouen en aquesta llei com a disposicions transitòries algunes decisions provisionals sobre els nivells de coneixement lingüístic exigibles als empleats públics, que ja havien estat en vigor en el passat sense que es produïssin disfuncions en la prestació dels serveis públics. L'establiment provisional d'aquests nivells respon a criteris d'igualtat, de raonabilitat i de proporcionalitat, tal com ve exigint la

jurisprudència. Un tractament diferenciat requereix el personal estatutari i laboral de l'administració sanitària, ateses les seves característiques professionals i l'evidència del lent procés normalitzador que s'ha produït en aquest àmbit.

D'altra banda, és convenient fer esment que la llei incorpora tres disposicions addicionals en matèria de mobilitat i ocupació de llocs de feina i de situacions administratives.

Article 1

Es dota de contingut la lletra d) de l'article 30 de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears, amb la redacció següent:

"d) Nivell exigit de coneixement de la llengua catalana, en els termes que s'estableixin reglamentàriament."

Article 2

Es modifica l'apartat 2 de l'article 45 de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears, que queda amb la redacció següent:

"2. El sistema d'oposició consisteix a dur a terme una o més proves de capacitat per determinar l'aptitud dels aspirants."

Article 3

S'afegeix una lletra f) a l'apartat 1 de l'article 50 de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears, amb la redacció següent:

"f) Acreditar el coneixement de la llengua catalana que es determini reglamentàriament, respectant el principi de proporcionalitat i adequació entre el nivell d'exigència i les funcions corresponents."

Article 4

Se suprimeix l'apartat 6 de l'article 71 de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Article 5

Es modifica la redacció de la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 80 de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears, que queda redactat de la manera següent:

"b) Els requisits exigits per ocupar-lo, inclòs el nivell de coneixement de llengua catalana, si escau."

Article 6

S'afegeix un apartat 3 a l'article 96 de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears, amb la redacció següent:

"3. El personal funcionari a què es refereix l'apartat anterior que no pugui acreditar el nivell mínim exigit de coneixement de la llengua catalana queda obligat a assolir-lo i acreditar-lo en els termes que s'estableixin reglamentàriament."

Article 7

Es modifica l'apartat 2 de l'article 113 de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears, que queda amb la redacció següent:

"2. El reingrés pot efectuar-se per l'adjudicació d'un lloc de treball amb caràcter provisional, condicionada a les necessitats del servei, sempre que la persona interessada compleixi els requisits d'ocupació del lloc en els termes que s'estableixin reglamentàriament."

Article 8

Es modifica la lletra g) de l'apartat 1 de l'article 124 de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears, que queda amb la redacció següent:

"g) Conèixer les llengües oficials al nivell que es determini reglamentàriament, i facilitar als ciutadans i a les ciutadanes l'exercici del dret d'utilitzar-les en les relacions amb l'administració autonòmica."

Article 9

Se suprimeix la disposició addicional dotzena de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Article 10

Se suprimeix la disposició addicional tretzena de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Disposició addicional primera. Nova redacció de l'apartat 2 de l'article 82 de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears

Es modifica l'apartat 2 de l'article 82 de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears, que queda amb la redacció següent:

"2. En cas que la provisió del lloc sigui inajornable i no hi hagi personal funcionari de carrera del mateix cos, escala o especialitat, es pot ocupar amb personal funcionari de carrera pertanyent al mateix subgrup o a la mateixa agrupació professional sempre que tengui la titulació requerida."

Disposició addicional segona. Nova redacció de l'article 82 bis de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears

"Article 82 bis. Nomenament provisional en un grup o subgrup superior

1. El personal funcionari de carrera pot ocupar un lloc de treball de la mateixa administració, adscrit a un cos, una escala o una especialitat de grup o subgrup superior al qual pertanyi, d'acord amb el procediment que es prevegi reglamentàriament, i amb la designació prèvia com a funcionari interí del cos corresponent, mitjançant el nomenament provisional en un grup o subgrup superior,

quan el lloc estigui vacant de manera temporal o definitiva perquè no s'ha pogut proveir mitjançant una convocatòria de comissió de serveis ordinària voluntària prevista en els apartats 1 i 2 de l'article 82 i sigui urgent que es proveeixi.

2. Per poder accedir al nomenament provisional en un grup o subgrup superior, el personal funcionari ha d'acreditar els requisits següents:

a) Requisits generals:

1r. Tenir la titulació exigida per accedir al cos, l'escala o l'especialitat a què està adscrit el lloc.

2n. Complir els requisits establerts, si escau, en la relació de llocs de treball.

3r. Tenir una antiguitat mínima de dos anys de servei actiu com a personal funcionari de carrera en el grup, el subgrup o l'agrupació d'origen.

b) Requisits específics:

1r. Per al nomenament provisional en llocs de treball del subgrup A1: ser personal funcionari de carrera d'un cos, una escala o una especialitat del subgrup A2 o del C1, sempre que siguin de la mateixa naturalesa, generals o especials.

2n. Per al nomenament provisional en llocs de treball del subgrup A2: ser personal funcionari de carrera d'un cos, una escala o una especialitat del subgrup C1 o C2, sempre que siguin de la mateixa naturalesa, generals o especials.

3r. Per al nomenament provisional en llocs de treball del subgrup C1: ser personal funcionari de carrera d'un cos, una escala o una especialitat del subgrup C2 o d'un cos que pertanyi a una agrupació professional, sempre que siguin de la mateixa naturalesa, generals o especials.

4t. Per al nomenament provisional en llocs de treball del subgrup C2: ser personal funcionari de carrera d'un cos que pertanyi a una agrupació professional, sempre que siguin de la mateixa naturalesa, generals o especials.

3. En cap cas no es pot dur a terme, pel sistema de nomenament provisional, la cobertura de llocs de treball de direccions orgàniques o de llocs singularitzats amb un nivell igual o superior a 26 la forma de provisió dels quals sigui la lliure designació.

4. En el cas de llocs de treball adscrits a dos o més grups o subgrups, el nomenament provisional només es pot fer en el grup o subgrup inferior.

5. Aquest procediment és preferent al nomenament per comissió de serveis forçosa o al nomenament de personal funcionari interí diferent del que preveu aquest article.

6. La selecció del personal funcionari de carrera que pot ser objecte de nomenament provisional en un grup o subgrup superior s'ha de dur a terme, llevat dels casos en què, excepcionalment i de manera motivada, el reglament pugui preveure que es faci mitjançant una convocatòria específica, mitjançant un sistema de borses o llistes, que, garantint els principis de publicitat, igualtat, mèrit i capacitat, facin possible l'agilitat necessària en la selecció, de conformitat amb la valoració dels mèrits del barem de la convocatòria.

7. L'òrgan competent per convocar i resoldre el procediment per integrar cadascuna de les borses que es constitueixen amb el personal funcionari de carrera és el conseller o la consellera amb competències en matèria de funció pública. La gestió concreta per cobrir els llocs de treball i per fer el nomenament com a personal funcionari interí correspon a la direcció general competent en matèria de funció pública.

8. Durant el temps que duri el nomenament provisional en un grup o subgrup superior, la persona interessada queda en la situació d'excedència voluntària que

regula l'article 103 bis. Igualment, durant aquest temps, la persona interessada ha de percebre les retribucions corresponents al lloc efectivament exercit, i aquest temps computa a l'efecte de la meritació de triennis en el cos o l'escala a què pertanyi el lloc.

9. A aquest nomenament provisional s'hi ha d'aplicar de manera supletòria el règim general del personal funcionari interí."

Disposició addicional tercera. Incorporació d'un nou article 103 bis a la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears

S'incorpora un nou article 103 bis a la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears, amb el següent tenor literal:

"Article 103 bis. Excedència voluntària per nomenament provisional en un grup o subgrup superior

S'ha de declarar en situació d'excedència voluntària per nomenament provisional en un grup o subgrup superior el personal funcionari de carrera quan ocupi, com a personal funcionari interí, un lloc de treball de la mateixa administració que estigui adscrit a un cos, una escala o una especialitat superior al qual pertanyi. El període de permanència en aquesta situació dóna dret a la reserva del lloc de treball d'origen del qual sigui titular."

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Disposició transitòria primera. Requisits de coneixement de llengua catalana del personal funcionari i laboral

Fins que no es dugui a terme el desenvolupament reglamentari previst en els articles 30.d) i 50.1.f) de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears, els coneixements de llengua catalana que s'han d'exigir per a l'ingrés i per a l'ocupació de llocs de treball són els següents:

1. Coneixements que s'han d'exigir per ingressar i per ocupar llocs de treball corresponents als grups, cossos i escales de personal funcionari.

a) Administració General: cossos i escales inclosos en els articles 5 i 6 de la Llei 2/2007, de 16 de març, de cossos i escales dels cossos generals de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Grups	**Coneixements de llengua catalana que s'exigeixen**
A1, A2 i C1	Certificat de nivell C1 (nivell de domini funcional efectiu)
C2	Certificat de nivell B2 (nivell avançat)
Grup d'agrupacions professionals	Certificat de nivell B1 (nivell llindar)

b) Administració especial: cossos i escales inclosos en els articles 7, 8, 9, 10, 11 i 12 de la Llei 2/2007, de 16 de març, de cossos i escales dels cossos especials de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Grups	**Coneixements de llengua catalana que s'exigeixen**

A1, A2 i C1	Certificat de nivell B2 (nivell avançat)
C2 i grup d'agrupacions professionals	Certificat de nivell B1 (nivell llindar)

c) Llocs de treball adscrits conjuntament a cossos i escales de l'Administració General i de l'Administració especial i els adscrits a més d'un grup de titulació: s'ha d'exigir com a requisit per ocupar-los estar en possessió del certificat de coneixements de català corresponent al cos o escala de més exigència.

2. Coneixements que s'han d'exigir per ingressar i per ocupar llocs de treball corresponents a les categories professionals de naturalesa laboral.

Nivells	**Coneixements de llengua catalana que s'exigeixen**
Nivells 1, 2, 3 i 4 del Conveni col·lectiu per al personal laboral de l'Administració de la CAIB	Certificat de nivell B2 (nivell avançat)
Excepcions: tècnic superior, especialitat Administració general i especialitat jurídic (nivell 1), tècnic de grau mitjà, especialitat Administració general (nivell 2), encarregat administratiu (nivell 3) i administratiu (nivell 4)	Certificat del nivell C1 (nivell de domini funcional efectiu)
Nivells 5, 6, 7 i 8 del Conveni col·lectiu per al personal laboral al servei de l'Administració de la CAIB	Certificat de nivell B1 (nivell llindar)
Excepció: auxiliar administratiu (nivell 6)	Certificat de nivell B2 (nivell avançat)

Els llocs de treball adscrits a més d'una categoria professional exigeixen com a requisit per ocupar-los estar en possessió del certificat de coneixements de català corresponent al nivell de més exigència.

3. Llocs de treball amb requisit específic de coneixements de llengua catalana.

Amb caràcter particular, en la relació de llocs de treball i dins l'apartat de «requisits específics», es poden assenyalar els llocs de treball en què, per les característiques especials de les seves funcions, s'exigeix un nivell de coneixements de llengua catalana superior als esmentats amb caràcter general.

Disposició transitòria segona. Requisits de llengua catalana del personal estatutari i laboral del Servei de Salut de les Illes Balears[2]

1. El coneixement de la llengua catalana no serà, amb caràcter general, un requisit per accedir a la condició de personal estatutari sanitari del Servei de Salut de les Illes Balears i dels ens adscrits a aquest servei. Així mateix, tampoc no serà un requisit exigible per ocupar places o llocs de treball com a personal laboral en els ens

[2] Disposició derogada pel DL 5/2025, de 16 de maig, esmentat en la nota 1. Posteriorment, ha estat modificada per la Llei 2/2025, de 18 de juny, esmentada en la nota 1.

instrumentals adscrits al Servei de Salut, el requisit d'accés del qual sigui una titulació de la branca sanitària.

2. El coneixement de la llengua catalana serà un requisit per accedir a la condició de personal estatutari i laboral no sanitari del Servei de Salut de les Illes Balears i dels ens adscrits a aquest servei. Així mateix, serà un requisit exigible per ocupar places o llocs de treball en aquests organismes.

Així doncs, per a l'ingrés i l'ocupació de les places i llocs de treball del Servei de Salut o dels seus ens adscrits, aquest personal haurà d'acreditar els següents coneixements de llengua catalana:

a) Personal estatutari de gestió i serveis:

Grup	**Coneixement llengua catalana**
A1	B2
A2	B2
C1	B2
C2	B1
Agrupacions professionals	A2

Amb caràcter particular, les normes de creació de categories professionals de personal estatutari de gestió i serveis podran establir com a requisit d'accés i ocupació d'un nivell de coneixements de llengua catalana superiors als establerts amb caràcter general en aquest apartat, quan les característiques especials de les seves funcions així ho demandin.

b) Personal laboral no sanitari del Servei de Salut de les Illes Balears i dels ens adscrits a aquest servei:

Sens perjudici del que estableix el punt 4 d'aquesta disposició en tots els procediments selectius per accedir a la condició de personal laboral fix i personal laboral temporal del Servei de Salut de les Illes Balears i dels seus ens adscrits que no desenvolupin funcions sanitàries, s'acreditaran, necessàriament, els coneixements de la llengua catalana, d'acord amb els criteris establerts per la normativa de l'Administració de la comunitat autònoma que resulti d'aplicació en cada moment.

Aquesta acreditació també s'ha d'exigir en els processos de provisió de llocs de treball que convoquin per a aquest personal tant el Servei de Salut com els seus ens adscrits.

3. L'acreditació dels diferents nivells de coneixement de la llengua catalana serà mèrit de necessària consideració, d'acord amb el barem que s'estableixi a les bases i a les convocatòries de tots els procediments de selecció i provisió de les categories professionals i especialitats de personal estatutari i personal laboral, excepte per a l'accés o ocupació a places o llocs en què s'exigeixi un nivell de català com a requisit, cas en el qual es considerarà mèrit de necessària consideració l'acreditació de nivells superiors a l'exigit.

4. Excepcionalment i quan la prestació del servei pugui resultar afectada per la mancança o insuficiència de professionals, les convocatòries de selecció i mobilitat que afectin determinades categories de personal estatutari o laboral, poden eximir els requisits de coneixements de la llengua catalana exigits per aquesta disposició, oït l'òrgan competent en matèria de planificació de recursos humans del Servei de Salut

de les Illes Balears o de l'entitat corresponent, que emetrà preceptivament informe sobre la vigència i l'extensió de l'exempció esmentada.

Disposició transitòria tercera. Exigència de coneixement de llengua catalana del grup B

Fins que no es dugui a terme el desenvolupament reglamentari previst en els articles 30.d) i 50.1.f) de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears, i mai abans de dia 1 de juny de 2017, per a l'ingrés i per a l'ocupació de llocs de treball dels cossos funcionarials o categories de personal estatutari corresponents al grup B de titulació previst en l'article 76 del text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, ha de ser exigible el nivell de coneixements de llengua catalana corresponent al nivell B2 (nivell avançat) de la conselleria competent en matèria de política lingüística o de l'Escola Balear d'Administració Pública.

Disposició transitòria quarta. Efectivitat de l'exigència de capacitació lingüística

1. L'exigència de capacitació lingüística que es conté en les disposicions transitòries d'aquesta llei serà efectiva en tots els procediments en matèria de personal que s'iniciïn amb posterioritat a la seva entrada en vigor, fins que en desenvolupament reglamentari dels articles 30.d) i 50.1.f) de la Llei 3/2007, de 27 de març, es disposi una altra cosa.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, per al personal estatutari sanitari de l'Administració a què es refereix la disposició transitòria segona d'aquesta llei, aquesta exigència només serà efectiva en tots els procediments en matèria de personal que s'iniciïn a partir de dia 1 de juny de 2017, llevat que, en la normativa de desenvolupament dels articles 30.d) i 50.1.f) de la Llei 3/2007, de 27 de març, es disposi una altra cosa.

Disposició transitòria cinquena. Equivalències i adaptacions dels nivells al Marc Europeu Comú de Referència per a les Llengües

1. Els nivells de coneixement de català que s'exigeixen en aquesta llei s'entenen adaptats al Marc Europeu Comú de Referència per a les Llengües: aprenentatge, ensenyament i avaluació.

2. Els nivells de coneixement de la llengua catalana previstos amb caràcter transitori en aquesta llei s'han d'acreditar mitjançant un certificat emès o reconegut com a equivalent per la Direcció General de Política Lingüística del Govern de les Illes Balears. En tot cas, es consideren vàlids els certificats que, abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei, hagin estat emesos o reconeguts com a equivalents per l'òrgan competent en l'àmbit de les Illes Balears.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA ÚNICA

Es deroguen les disposicions de rang igual o inferior que s'oposin al que estableix aquesta llei i, en tot cas, la Llei 9/2012, de 19 de juliol, de modificació de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

DISPOSICIONS FINALS

Disposició final primera

S'autoritza el Govern de les Illes Balears perquè dicti les disposicions que siguin necessàries per desplegar aquesta llei.

Disposició final segona

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears.*